

APPENDICE

I

Venerabilis Bedæ presbyteri epitome trium libellorum, quos Adamannus DE LOCIS SANCTIS conscripsit, lib. I, cap. V.

Sudarium capitis Domini, post resurrectionem ejus, mox christianissimus quidam judæus furatus, usque ad obitum, divitiis affluentibus, habuit, qui moriturus interrogat filios, qui Domini Sudarium, qui ceteras patris velit accipere divitias. Major thesauros rerum, minor elegit Sudarium. Et mox illi decrescunt opes usque ad paupertatem : fratri autem cum fide crescunt et opes, quod usque ad quintam generationem fideles tenuere. Hinc ad impios perveniens, divitias tantum auxit, ut judæis, et hoc multo tempore, donec post longa litigia, quibus christiani judæi se Christi, infideles vero se patrum suorum affirmabant hæredes.

Majuvius, Saracenorum rex, qui nostra ætate fuit, judex postulatur. Qui accensa grandi pyra, Christum judicem precatur, qui hoc pro suorum salute super caput habere dignatus est. Missum ergo in ignem Sudarium, veloci raptu effugiens, evolat, et in summo aere diutissime, quasi ludendo volucritans¹, ad ultimum, cunctis utrinque intuentibus, sese leviter in cujusdam de christiana plebe sinum deposuit, quod mane mox totus populus summa veneratione salutabat et osculabatur. Habebat autem longitudinis pedes octo.

ADAMANNI scotohiberni abbatis celeberrimi, de SITU TERRÆ SANCTÆ et quorundam aliorum locorum, ut Alexandriæ et Constantinopolis, libri tres, ante annos nongentos et amplius conscripti et nunc primum in lucem prolati, studio Jacobi Gretseri, societatis Jesu theologi. Accessit eorumdem librorum Breviarium seu Compendium, breviatore venerabili Beda, presbytero, cum prolegomenis et notis. Ingolstadi, apud

1. *Aliter volitans.*

Elisabetham Angermariam, vid., sumptibus Joannis Hertsroy, bibliopolæ monacensis, anno MDCXIX, in-4°. Ven. Bedæ Epitome, p. 24 et 26. — BEDÆ, opera, Coloniae, 1688, t. III, 365.

*
* *

Venerabilis Bedæ, de Locis Sanctis, lib. III.

Versus Bedæ.

Descripsi breviter fines situsque locorum
Pagina sacra magis quæ memoranda refert,
Beda, sequens veterum monimenta simulque novorum,
Charta magistrorum quæ sonet inspiciens.
Da Jesu, patriam semper tendamus ad illam,
Quam beat æternum visio summa tui.

Peroratio.

Haec de locis sanctis, prout potui, fidem historicam secutus posui, et maxime Arculphi dictatus Galliarum episcopi, quos eruditissimus in scripturis presbyter Adamannus, lacinoso sermone describens, tribus libellis comprehendit. Si quidem memoratus antistes, desiderio locorum sanctorum, patriam deserens, terram repromissionis adiit, aliquot mensibus Hierosolymis demoratus, veterano monacho, nomine Petro, duce pariter atque interprete, usus cuncta in circuitu quæ desideraverat vivida intentione lustravit...

ADAMANNI. *Op. cit.* p. 106 et 108.
